

“PAX PKK” DEĞİL, “PAX TURCA”

Aydınlık Gazetesi, 5 Eylül 2015

Yıldırım Koç

At izinin it izine karıştığı dönemler vardır.

Öyle bir dönemdeyiz.

Kimsenin dilinden “barış” sözcüğü düşmüyor. Peki, bunların ne kadarı gerçekten barış istiyor, ne kadarı Türkiye’de yaratacakları kan gölünde boğulma peşinde?

Bazı genel doğruları hatırlayalım.

Bir devlet “devlet” olarak varlığını sürdürecekse, egemen olduğu topraklarda tek silahlı güç olur. Eğer bir ülkede iki ayrı ordu, iki ayrı polis kuvveti varsa, o ülkenin kan gölüne dönmesi kaçınılmazdır.

Bugün “barış” isteyenleri üç grupta sınıflandırabilirsiniz.

BARIŞIN YOLU VATAN SAVUNMASINDAN GEÇER

Birinci gruptakiler, son derece iyi niyetli bir biçimde Türkiye’de barış istemektedir. Atatürk’ün ifadesiyle, “yurtta barış, dünyada barış.”

Yurtta barışın önkoşulu, ikili silahlı yapıları teke indirmektir.

Emperyalistlerin “kara gücü” PKK alternatif silahlı yapılar oluşturmuşsa, bunlar yok edilmeden ülkede barış sağlanamaz.

Gerçek barışın yolu, vatan savunmasından geçmektedir.

Bir de “toplumsal barış” var.

Yurtta toplumsal barışın önkoşulu, külfetin ve nimetin adaletli bir biçimde bölüşüldüğü bir Türkiye’dir. Bu ülkenin kalkınması ve gelişmesi için herkes elinden geleni yapacak, külfeti adil bir biçimde paylaşacak. Bu külfetin ürünleri de yine adil bir biçimde bölüşürülecek.

Bunun adı halkçılıktır, sosyalistliktir, kul hakkı yememektir, komşun açken rahat yatmamaktır, insanlıktır.

Barış isteyenlerin ikinci grubu, iyi niyetli ve biraz saf insanlardır.

“Analar ölmesin” sloganı çekicidir.

“Kan dökülmesin” sloganı da öyle.

Emperyalizm olmasa, birileri emperyalistlerin uşaklığını kabul etmese, tabii ki analar ağlamasın, kan dökülmesin.

Ancak eğer emperyalizm varsa ve boş durmuyorsa, bu gibi genel sloganlar sorun çözmez; aksine sorunları ağırlaştırır.

Üçüncü grup için “barış”ın anlamı, Türkiye’yi emperyalistlerin istediği biçimde kan gölüne çevirmenin hazırlık aşamasıdır.

“Barış” diyeceksin, bu arada Türkiye’de alternatif silahlı kuvvetler, alternatif polis gücü yarattığını sanacaksın. Bazı iyi niyetli kişileri de buna inandıracaksın.

Bu kesimin “barış” söyleminin sonucu, Türkiye’yi özellikle Kürt kökenli yurttaşlarımız için cehenneme çevirmektir.

PKK artık kentlerde saldırıyor.

Geçmişte kırsal bölgelerde süregelen çatışmalar, esnafın dükkanını yok etmiyor, arabasını yakmıyor, evini harap etmiyordu.

Şimdi PKK’nın sızdığı kentler perişan oluyor.

Kürt kökenli yurttaşlarımız belki ilk kez PKK’nın “çözüm süreci” boyunca güçlenmesinin kendilerini nasıl zayıflattığını yaşayarak öğreniyor. PKK’dan korkarak susanlar veya PKK’ya yaranarak menfaat sağlamaya çalışanlar artık büyük bedeller ödemeye başlıyor.

“PAX PKK” DEĞİL “PAX TURCA” KURULACAK

Tarihte “Pax Romana” diye bir kavram vardır. “Roma barışı” demektir. Kastedilen, Roma İmparatorluğu içinde devlet hakimiyetinin kılıç zoruyla pekiştirilmesiyle “barış”ın sağlanmasıdır.

Geçen yüzyılda “Pax Americana” kavramı da kullanılırdı. Kastedilen, Amerikan emperyalizminin hakimiyeti altındaki bölgelerde sağlanan “barış”tı.

Üçüncü gruptaki “barış” yandaşları, “Pax PKK” kurmak istiyor.

Hesaba göre, özerk bölgeler ve ardından emperyalizme bağımlı kantonlar kurulacak ve silah zoruyla “PKK barışı” veya “Pax PKK” sağlanacak. Bunun anlamı, PKK ve yandaşlarının kendi yaratacakları kan gölünde boğulmalarıdır.

“Pax PKK” değil, vatan savunmasıyla “Pax Turca”, diğer bir deyişle, “Türk barışı” kurulacak. “Pax Turca”nın kurulması da, iyi niyetli demeçlerle değil, PKK’nın yok edilmesiyle sağlanacak.